

МОТИВИ

към Присъда № 13/ 17.01.2024г.

по НОХД № 37/2024год.

по описа на РС-СИЛИСТРА

Подсъдимият **М. А. И. / М. А. I. /** е предаден на съд за това, че на 28.12.2023г., извън населено място, на територията на община С., в землището на с.С., обл.С., между гранични пирамиди е излязъл през границата на страната / през границата на Република България с Република Румъния /, без разрешение на надлежните органи на властта / служители на ГПУ- Силистра / и не през определените за това места– престъпление по чл.279, ал.1 от НК.

Съдебното производство, образувано като бързо производство по правилата на Глава XXIV НПК, и е проведено при условията на чл.269, ал.3, т.1 от НПК, тъй като видно от документацията по делото е, че спрямо подс. И. е било повдигнато обвинение по реда на чл.279, ал.1 от НК. Същият е бил разпитан в качеството на обвиняем на 31.12.2023г. Разпитът се е провел в присъствието на определения му служебен защитник и преводач, като по време на този разпит, подс. И. е заявил изрично, че се признава за виновен за престъплението, за което е привлечен като обвиняем, не желае да дава обяснения, съжалява за стореното от него и желае да сключи споразумение с Районна прокуратура – Силистра. Също така е заявил изрично, че е съгласен наказателното производство, в съдебната фаза, да бъде разгледано в негово отсъствие по правилата на чл.269 от НПК, което показва, че подс. И. е направил изричен отказ да участва по време на съдебното производство, още по време на воденото ДП срещу него.

От докладваното, преди даване ход на делото, от съдия – докладчика става ясно, че подсъдимият е напуснал депозирания от него съдебен адрес, на който е следвало да бъде призован за съдебното производство и към момента се намира в неизвестност. В случая следва да се има предвид, че подс. И. е бежанец от С., същият няма нито установено трайно местоживееие в страната ни, нито постоянна месторабота, на която би могъл да бъде издирен. Същият разполага само с издаден ЛНЧ и към настоящия момент не е ясно дали изобщо се намира на територията на страната ни. Фактът, че подс. И. е заявил още по време на ДП, че е съгласен съдебната фаза в производството да протече в негово отсъствие, навежда на довода, че същият изрично е отказал да участва в тази фаза на процеса. Същия е уведомен още по време на досъдебното производство, че срещу него се води наказателно производство. При изричен отказ от негова страна, съдът счита, че се налице, към настоящия момент дори, предпоставките за провеждане на съдебно производство в отсъствието на подс. И., съобразно нормата на чл.269, ал.3, т.1 от НПК, тъй като от една страна неговото неучастие в съдебната фаза няма да попречи на разкриване на обективната истина, а от друга - самият подсъдим не е намерен на посочения от него адрес за призоваване, или е променил същия, без да уведоми съответния орган за това. В този смисъл е и практиката на Европейския съд, съобразно която при изричен отказ от подсъдимия да участва в съдебната фаза на процеса, то правната уредба на Европейския съюз дава възможност на страните членки, в своето национално законодателство, да упражнят правата си, като се визират текстове за провеждане на съдебно производство в отсъствието на подсъдимия. Държавите членки могат да предвидят възможност съдебният процес, в който може да бъде постановено решение относно вината или невинността на заподозрения или обвиняемия, да се проведе в негово отсъствие, при условие че заподозреният или обвиняемият е бил уведомен своевременно за съдебния процес и за последиците от неговото неявяване или

след като е бил уведомен за съдебния процес, се представлява от упълномощен да го защитава адвокат, избран от самия него или назначен от държавата. Настоящия казус е именно във втората хипотеза от изложеното.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице всички условия за провеждане на съдебно производство в условията на отсъствието на подс. И., т.е. съобразно нормата на чл.269, ал.3, т.1 от НПК. Едно последващо отлагане на делото би довело, само и единствено, до протакане на съдебния процес и изразходване на държавни средства и време, от каквото съдебната система не се нуждае.

Разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия не би попречило за разкриване на обективната истина по делото и правото му на защита в производството е надлежно обезпечено, чрез участието на назначения му служебен защитник - адвокат, явил се и участвал в производството.

Прокурорът поддържа обвинението, намира фактите по случая за установени по безспорен начин и пледира за постановяване на осъдителна присъда, с отлагане изпълнението на наказанието лишаване от свобода за срок от три години и налагане на кумулативното наказание глоба на стойност $\frac{1}{2}$ от минималния размер.

Защитникът на подс.И. изразява съгласие изцяло с позицията на прокурора, посочвайки, че от фактите по делото може да се направи безспорен и категоричен извод, че подсъдимия е извършил престъплението в което е бил обвинен от РП- С. Моли съда да наложи на подс.И. наказание в минимален размер, като навежда доводи в тази насока.

Съдът, след преценка и обсъждане на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимият М. А. И. / М. А. I. / е роден на 01.01.1996 год. в С. и е сирийски гражданин. На 22.10.2023 год. заедно с още 20 души, подс. М. И., пресекли незаконно турско - българската граница, преодолявайки телено заграждение в гориста местност. Групата от бежанците, част от която бил и подсъдимия била водена от каналджия. На територията на Р. България били задържани и отведени в лагер в гр. Л., а след това в гр. С.

На 27.12.2023 год. подс. М. И. заедно с още петима сирийски граждани били натоварен в черен джип, който отпътувал за Румъния. Колата, с която бежанците пътували към Румъния се управлявала от М., като до него на предната седалка бил седнал сирийски гражданин на име Р.

Когато джипа спрял в близост до българо - румънската граница, групата от пет човека /сред които и подс. М. И. /, водена от М., слезла и се насочила към границата с Румъния.

Подс. М. И. знаел, че се намира в близост до сухоземната граница на Република България с Румъния и искал да премине държавната граница и да отиде в Румъния. Подсъдимият съзнавал, че няма да му бъде разрешено да излезе през границата, ако се яви за излизане на граничен контролно - пропускателен пункт, поради което желаел да излезе през границата на страната без разрешение на надлежните органи на властта и не през определените за това места.

На 28.12.2023 год. подс. М. И. преминал границата между Р. България и Румъния, в землището на с.С., обл.С., на място в района на гранични пирамиди, заедно с останалите сирийски граждани и каналджията. Когато минали на територията на Румъния подсъдимия и останалите бежанци вървели около час и половина заедно с каналджията, стигайки до гориста местност. Подс. М. И. заедно с другите петима сирийски граждани и каналджията се укривали в гората две денонощия.

На 30.12.2023 год. подс. М. И. и сирийските граждани са били задържани от румънската полиция.

Св. И. Р. Л. работи като началник на група „Охрана на държавната граница“ в ГПУ - С. На 30.12.2023 год., около 09:00 часа е бил уведомен от ОД на ГПУ - С., за това, че румънските гранични власти искат среща на съвместен ГКПП С. - О. във връзка със задържани седем лица на тяхна територия, сирийски граждани. Извършено е било съвместно разследване на участък от държавната граница в района на гранични пирамиди в района на с.С., обл.С. на държавната граница. Следите продължавали между полезащитен пояс и обработваема земеделска земя. На около 60м. от гранична пирамида и на около 140м. от гранична пирамида следите пресичали линията на държавната граница и навлизали в дълбочина на територията на Република Румъния.

Около 14:00 часа на 30.12.2023 год. е била проведена среща с румънските гранични власти, за приемане-предаване на въпросните лица, съгласно Радмисиационната спогодба между двете страни. Лицата са били приети без възражения от двете страни.

Самоличността на същите е била установена по данните от румънските власти, впоследствие същите са били проверени в информационните масиви на МВР, а именно: А. А. У. /А. А. У./, роден на 06.06.2008 год. в П., пол-мъж, ЛНЧ №., без документи за самоличност; Р.М. А./Р.М. А./, роден на 01.08.2007 год. в С., пол-мъж, без документи за самоличност; М. А. И./М. А. И./, пол-мъж, роден на 01.01.1996 год. в С., пол-мъж, ЛНЧ №., без документи за самоличност; М. С. Х. /М. С. Н./, роден на 16.11.2006 год. в С., пол-мъж, ЛНЧ №., без документи за самоличност; М. А. Р./М. А. Р./, роден на 01.01.1999 год. в С., пол-мъж, без документи за самоличност; О. Х. А./О. Н. А. /, роден на 01.07.1978 год. в С., пол-мъж, ЛНЧ №., без документ за самоличност и Д. С. Х./Д. С. Н./, роден на 05.10.1990 год. в С., пол-мъж, ЛНЧ №., без документи за самоличност.

След установяване на самоличността им са били отведени в сградата на ГПУ - С. и задържани за срок от 24 часа по ЗМВР.

За констатираните събития били съставени констативен протокол и схема за настъпило събитие на държавната граница.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства: обясненията на подс.И., дадени от него по време на досъдебното производство, депозираните показания на св.И. Л., както и на приетите писмени доказателства, находящи се в кориците на делото.

При така възприетата фактическа обстановка съдът намери, че подсъдимият М.И. е осъществил състава на престъпление по чл.279, ал.1 от НК, тъй като на 28.12.2023г., извън населено място, на територията на община С., в землището на с.С., обл.С., между гранични пирамиди е излязъл през границата на страната / през границата на Република България с Република Румъния /, без разрешение на надлежните органи на властта / служители на ГПУ-С. / и не през определените за това места.

От обективна страна: Обект на престъплението по чл.279, ал.1 от НК са обществените отношения, свързани с реда на управление. Предмет на престъплението са именно тези отношения. Изпълнителното деяние по това престъпление представлява нарушаване на реда на преминаване през границата на страната ни, което следва да бъде без разрешението на надлежните органи на властта. Изпълнителното деяние, изразяващо се в „излизане“ се явява довършено с факта на преодоляване на наложения контрол и препятствия, установени от властта за защита на границата и напускане на страната - в конкретния случай пресичане на сухоземната граница с Румъния не на определените за това места и не по установения ред. Следва да се вземе предвид и обстоятелството, че подс.И. е имал издадена регистрационна карта на чужденец от ДАБ, както и неговите обяснения, които е дал, в които той не отрича намеренията си.

Безспорно установено от фактическа страна е обстоятелството, че подсъдимия И. е извършил фактически действия по преминаване на държавната граница, като не е имал

разрешение от надлежните органи на властта, които осъществяват гранично пропускателен контрол, нито ги е извършил през определените за това места.

Действащият граничен режим и ред в Република България, изискват преминаване през определени места – ГКПП със знанието и разрешението на граничните власти. Подсъдимия е предприел действия по преминаване на държавната граница без да притежава необходимите документи, разрешаващи му да излезе от Република България. По този начин безспорно е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната граница. Осъщественото от подсъдимия деяние е в изпълнителна форма без разрешение на органи на властта, в хипотеза на излизане от страната. Деянието е било довършено от подс.И., тъй като е успял да премине държавната граница, но е бил заловен от румънските гранични власти.

Налице е съставомерно деяние по посоченият текст от [наказателния кодекс](#).

От обективна страна подсъдимият И. е осъществил фактически действия по преминаване през държавната ни граница, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично - пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал документ за самоличност, нито необходимият документ, удостоверяващ правото му за излизане от страната ни, както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата от която идва - Република С. Действащият граничен режим и ред в Република България, изискват преминаване през определени места – ГКПП със знанието и разрешението на граничните власти, каквото в случая е липсвало, като категорични съждения за последното се съдържат в обясненията на подсъдимият и показанията на свидетеля. Поради изложеното, от обективна страна с деянието си подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в [чл. 279, ал. 1 от НК](#) – "без разрешение на надлежните органи на властта", в хипотезата на "излизане" от страната.

От субективна страна: Деянието е осъществено при форма на вина пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2, предл.1 от НК - деецът е съзнавал обществено опасния му характер, предвиждал е настъпването на неговите обществено опасни последици и е искал тяхното настъпване. Подсъдимият е съзнавал всички елементи от състава на престъплението, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и е искал тяхното настъпване, видно от поведението му преди, по време и след извършване на деянието, тъй като е съзнавал, че няма документ за преминаването към и на територията на другата държава, и че от негова страна това преминаване се осъществява при липса на съответно разрешение от надлежните органи на властта.

Съдът не намери основания за приложението на [чл.279, ал.5 от НК](#), съгласно който текст, не се наказва лицето, което влезе в страната, за да се ползва от правото на убежище съгласно [Конституцията](#). Предвидената в [чл.279, ал.5 от НК](#) специална цел следва да е налице към момента на извършване на деянието, а в случая не са налице доказателства по делото, от които да се приеме, че подсъдимия е влязъл в страната ни с цел да търси убежище, поради това, че в държавата му по произход, както и в държавата, от където осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница, а именно в Република С., е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи.

Като причина за деянието съдът отчита незачитането на правните норми, регламентиращи обществените отношения, свързани с реда на управление в страната ни и ниската правна култура на подс.М. И., както и желанието му да отиде в друга държава, без разрешението на надлежните органи на властта.

Привлечен в качеството на обвиняем М. А. И. / М. А. I. / участвал в производството с назначен служебен защитник - адвокат от Адвокатска колегия - С., както и с преводач от

арабски на български език и обратно. Разяснено му е било правото, касаещо актовете и документите по чл.395а от НПК, във връзка с което подсъдимия е заявил, че не желае да му се предоставят писмени преводи на документите по чл.395а от НПК по делото. Не желае да получава писмени преводи на материали от делото. Разбира за какво престъпление е привлечен като обвиняем, признава се за виновен.

Смекчаващи отговорността обстоятелства – чисто съдебно минало, оказаното съдействие от страна на подс.И., тежкото му финансово и социално положение и признаване на вината от страна на подс.И.

Отегчаващи отговорността обстоятелства – не се констатираха.

Водим от горното и при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК, като съобрази обществената опасност на подсъдимият И., която е сравнително ниска и извършеното от него, подбудите за извършване на престъплението и другите обстоятелства от значение за индивидуализиране на наказателната и отговорност, както и липсата на такива, които да препятстват реализирането на тази отговорност, но имайки в предвид многобройните смекчаващи вината обстоятелства – чистото съдебно минало, изразеното съжаление за постъпката си, критичното му отношение към извършеното от него, както и сътрудничеството му във фазата на проверката и досъдебното производство, и това, че дееца не е личност с висока степен на обществена опасност и неговото тежко финансово и социално положение, и като взе в предвид липсата на отегчаващи вината обстоятелства, и имайки в предвид обществената опасност на деянието, извършено от подс.И., съдът определи наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** за срок от **1 / една / година**, което изтърпяване на основание чл.66, ал.1 от НК отложи за изпитателен срок от **3 / три / години**.

Въпреки, че законодателя е предвидил кумулативно с това наказание да бъде наложено и наказание „глоба“, настоящия съдебен състав счита, че съобразно нормата на чл.55, ал.3 от НК не следва да налага кумулативно предвиденото наказание „глоба“, предвид изложеното по-горе. Наказанието формирано извън този случай, и наложено дори в неговия предвиден от законодателя минимален размер би се оказало несъразмерно тежко спрямо извършеното от подс.Ибрахим и неговата личност.

И тъй като престъплението е извършено от подс.И., който към момента на извършване на деянието е бил неосъждан, видно от приложената и приета като доказателство по делото справка за съдимост, то съда счита, че с оглед спазване принципа на нормата на чл.36 от НК, същият следва да не търпи ефективно наказанието, а неговото изтърпяване да бъде отложено за срок от 3 години.

С оглед изхода на делото и на основание чл.189, ал.2 от НПК разносните за преводач на досъдебното производство са за сметка на съответния орган, а тези за преводач в съдебната фаза са за сметка на съда.

Съдът счита, че в този вид и размер присъдата ще изиграе своята възпираща, превантивна и възпитателна роля.

Водим от тези съображения, съдът постанови своята присъда.